Поврзаноста на македонската вера со христијанството, како и сите други религии во светот е очигледно. Тоа е поради фактот што македонската вера е осведочена со пишани документи од пред 400.000 г. и на сите пет континенти, обработени во книгата „Зета Македониа“. Христијанството измислува комплицирани теории за објаснување на христијанските богови - светци, космологија, есхатологија, етика и др.дисциплини, а меѓу другото и теорија за доброто и злото. Погледано од друг агол, овие анализи се многу проѕирни и нивна цел е бришење на македонската вера, која опстојувала пред наметнување на христијанството.

Македонската вера е ПРАВО-СЛАВНА. Зошто Право-славна?

Тоа е вера во единствен Бог Сонце ИЛИ. Македонецот е син божји ЗЕТ и рамноправен на својот татко во оплодувањето на Мајката Земја Македонија за раѓањето на Рајот Македониа. Таа оплодувачка моќ, Македонецот ја прима од својот татко Сонцето ИЛИ, како слово божјо и тоа од врвовите на планините во директна врска со Бог, со најкуса ПРАВА линија, и тоа за СЛАВА на светото тројство. Тоа верување е ПРАВО-СЛАВНО. Веднаш треба да укажеме на фактот дека сè е родено од Мајката Македониа, а сето тоа е божја сопственост во дуалистички однос со синот Македон како ЗЕТ, Господар, Господ на Земјата. Ако знаеме што е светлост, лесно ќе ја увидиме темнината. Ако почувствуваме што е лошото, нормално ќе знаеме дека сме живееле во добрина и хармонија. Ако знаеме дека живееме за слава на единствениот Бпг Сонце ИЛИ, смртта претставува радост. Доброто е начин на постоење, создадено од мајката Македонка, а злото доаѓа од самосоздадениот Бог на Земјата (Римјаните и нивните безимени слуги од семитско арапско потекло, Јудејците, Татарите и измислените Готи и Словени), за експлоатација и уништување на децата на Мајката Родилка на Македон, кој по таткото Сонце наречен Илион. Доброто е МАЈКА Македониа. Таа ги раѓа принципите на животот, обмислен од духот Македон, кој се наоѓа во секоја материја, а Бог Сонце ИЛИ потпомага во раѓањето на сè во вселената и Земјата со својата светлост и топлина.

Големата Мајка, неолитска фигура од Пресвета Богородица Пелагонитиса, локалитетот Тумба Маџари. од иконостасот во манастирот Св. Преображение, во с. Зрзе, Прилепско,1422 г.

Што е ДОБРО?

Добро се материјални и духовни добра-ИМОТ, кои не се создадени од никого, туку се родени од Мајката Македонка, обмислени во еден ред од духот Македон, оплодени од таткото Сонце ИЛИ и господарите Македонци.

Доброто е духот божји Македон, кој пристига со сончевите зраци, молњата и ситната роса. Бог сонце ИЛИ, ридовите ги наросува со ситна роса во која се наоѓа духот божји Македон, таа влегува во подземните одаи –пештерите, исто како денешните божји храмови, кои служат за чување на духот Македон, а напролет извира во ниската земја, најчесто од коренот на СВЕТОТО дрво на животот, како извор на живот-вода. Дрвото на животот е дабот, липата, маслината, тополата „Јаблан“, јаворот и други.

Кралски круни од злато, симбол на македонскиот Бог Сонце ИЛИ.

Круната ја носел македонскиот Зет-кралот Господар, Господ на Земјата. Со круната синот господов Македон се идентификува како
рамноправен на својот Бог Татко Сонце ИЛИ.

Овие дрва се извор на доброто во македонската вера, извор на вечноста и бесмртноста во бесконечноста, и реинкарнација во нов живот. Овие дрва заедно со светата вода, Македонците ги почитувале затоа што преку нив можат да бидат господари, Господ на Земјата.

Во античкиот период на Македонскиот народ, овој дел од верата е очигледен, со тоа што, македонската круна се изработувала од злато во форма на сонце. Тоа е венец од дабови, маслинови, липови и други лисја на светите дрвја. Оваа традиција, поткрепена

со вера во Бог Сонце, кај Македонскиот народ опстојува најмалку 400.000 години.

Круната е симбол на владетелот ЗЕТ, Господар, Господ на Земјата, симбол на верата и симбол на народот, припадник на македонска култура. За да се пороби Македонскиот народ, било потребно да се уништи науката, верата и традицијата, покрај другото и традицијата за одбележување на државноста со круната изработена од листови од светите дрва.

Во христијанството, македонските свети дрва ќе бидат прогласени за дрва на забраната и злото. Наводно тоа е забранетото дрво во рајот со забранетото „овошје“. Измислените први луѓе Адам и Ева кога ќе го вкусат забранетото „овошје“, водата од изворот под тоа дрво, ќе бидат прогонети од Рајот Македониа, каде ги очекува пеколен живот и смрт.

Во контекст на македонската круна од дабови лисја, да ја напоменеме новоформираната традиција за бадниковото гранче, која води корен од камениот период на Македонскиот народ. Православните христијани на Бадник, вечерта спроти Божиќ, во домот внесуваат бадниково гранче, како украс, за здравје, среќа и славење на животот. Бадниковото гранче е всушност од дабово дрво. Според некои извори се смета дека оваа традиција е забележена во 4-ти век. Токму со ова дрво Јован запалил оган за да се затопли новородениот Исус.

Раното христијанство морало да најде начин како да се избрише од меморијата на Македонскиот народ, љубовта и почитта на македонската круна. Едно од начините е и тоа што, бадниковото гранче се палело и служело за потпалување на огнот. Со овој чин секој Македонец ја гори круната на својот ЗЕТ-владетел, ја гори круната на македонскиот идентитет.

Во некои краеви на Македонија, традицијата на бадниково гранче е задржана во оригиналната форма од камениот период. Бадниковото гранче било чувано цела година. Вечерта спроти Божик, старото гранче се палело а новото се чувало цела година, во чест и слава на македонските владетели Господари, Господ ЗЕТОТ на земјата.

Што е ЗЛОТО?

Злото нема свое вечно постоење, затоа што нема благослов од Мајката Македониа. Мајката не може да мисли лошо на своите деца. Злото не е создадено или родено од мајката. Се наметнува прашањето како започнува злото? Св. Макарие Велики во „Новиот завет“ ни вели дека „злото доаѓа како последица од погрешен избор“. Изборот се лоцира во ЛИЧНОСТ и во ВОЛЈА.

Според принципите на Мајка Македониа за постоење на човекот, сите имаат дар на избор, да прават добри или лоши дела. Со оглед на фактот дека рајот е на земјата и тоа ниската земја покрај морињата и течението на реките, луѓето не се свесни уште од почетокот на нивното очовечување, дека го живеат рајот, се додека не се појавило злото, завидливоста поради материјалното добро, кај луѓето од планините. Тоа се тие што се нарекувале ВОЛНАРИ или ГОВЕДАРИ, одметниците од македонската вера и македонското име. Тие ги напаѓаат Мадонците или Македонците, ги ограбуваат и убиваат.

Најголемото зло е тоа што, поробувачот, се самосоздава како Бог на Земјата и го создава принципот на постоење како нов поредок, пишувајќи го „светото писмо“ по кое се раководи, кое служи за прикривање на валканата цел, експлоатација на материјални добра од Македонија, присвојување на научните и културни достигнувања на Македонците и бришење од меморија за сопственото македонско потекло и потеклото на Македонците.

Злото е бришење од меморијата на македонскиот Бог ИЛИ и името Македониа. Тие, одметниците од македонската вера, се прогласуваат за рамни на Таткото Бог-Сонце, тоа го постигаат со сила, прогласувајќи го Бог за безимен, семоќен, кој раѓа - создава сѐ. Од името се откажуваат затоа што тоа е кодот на постоење на господарите Македонци, кои се всушност и нивни господари. Тоа е божјиот благослов за дуалистички однос за оплодување и раѓање на рајот. На тој начин се одзема приматот кој се наоѓа во генот на народот Македон за господарење и владеење на земјата.

Тоа е негација на македонскиот идентитет во некој измислен, нов идентитет, со формирање на племенски заедници, како посебни држави. Со ова настанува нивна духовна катастрофа и од Македонец се претвора во ѓавол. Се полнат со духовна храна од погрешен идентитет. Отука имаат потреба за лага и уништување на својот корен за да го оправдаат својот лажен идентитет на посебна племенска група. Тоа се е сатаната.

Погрешниот идентитет ја раѓа суетата, егоизмот, потребата за лага, за правдање на лажен идентитет. ЗАВИДЛИВОСТ, ГОРДОСТ, СУЕТА, ЕГОИЗАМ, ВОДИ КОН ширење на хаос и уништување на македонската култура и народ. И од свети синови божји стануваат ѓаволи. На овој начин во ранохристијанската религија се појавува ѓаволот. Тоа е спротивно од македонска вера и владеење на Зетот Господар Господ на земјата.

Злото е светскиот потоп, опишан во стариот завет. „Светскиот потоп“ е пласирана приказна од рано христијанското учење. Со оваа приказна се пласира мислата за натприродна сила која уништила сè, со други зборови ја уништува науката, писмото, верата, јазикот и традицијата на Македонскиот народ со која мора да се прекине. Се јавува еден јунак Ное (тоа е тој што е), кој ќе направи брод со кој го спасува живиот свет, наводно само на тој начин ќе продолжи животот на земјата. Овој потоп не е потоп на вода врз земја, ова е „потоп” на УМОТ. Потопот на умот го спроведува воената сила на Рим и новоформирана трговска сила на Хананците-Јудејците (денес таканаречени Евреи).

Сето ова е спротивен принцип на постоење, од принципот кој е роден од мајката Македониа, значи спротивно на Македонците. Оваа спротивност на Македонското владеење на земјата со ранохристијанството во однос на македонската вера претставуваат БОЛЕСТ И ТЕМНИНА.

Да неведеме еден пример:

„Самиот Христос вели: ‘Ја видов сатаната, како падна од небесата како МОЛЊА“.

Со овој „исказ“ на Исус, христијанството сака да ја понижи оплодувачката моќ на Богот Сонце ИЛИ. Всушност молњата ќе придизвика силен дожд а по дождот ќе падне ситната роса во која се наоѓа духот божји Македон.

Ова зло, велиме, нема свое вечно постоење, затоа што Мајката Македониа со своите одбрани поединци, синови божји, злото го сузбива со непресушена добрина. Заедно со добрината пристигната од таткото Сонце ИЛИ пристига и науката, писмото, јазикот,

верата и културата, која се шири на сите пет континенти.

Продолжува...

(Книгата „Зета Македониа“, отпечатена е во второ дополнето издание и превод од македонски на англиски јазик, истата може да ја прочитате во Градска библиотека „Браќа Миладиновци“. Книгата ја нема во продажба. Таа може да се купи од авторот на меил zetamakedonija21@gmail.com или на телефон +389 78 264 106.). www.zetamacedonia.com

Автор: Бранко Сотировски